

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.405/2019/9. szám

Kijavító végzés 12. sorszám alatt !

A felperes:

felperes neve (felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Dobozy Réka Mártaügyvéd

Dr. Gárdián Attila ügyvéd

Az alperesek:

I. rendű alperes:

II. rendű alperes:

III. rendű alperes: a személyesen eljáró III.rendű alperes

IV. rendű alperes: a személyesen eljáró IV.rendű alperes

V. rendű alperes: a személyesen eljáró V.rendű alperes

VI. rendű alperes: a személyesen eljáró VI.rendű alperes

VII. rendű alperes: a személyesen eljáró VII.rendű alperes

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

I. rendű alperes: Dr. Németh Juditügyvéd

II. rendű alperes: Dr. Szívós Tamásügyvéd

A per tárgya:

Házastársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 13.P.20.065/2019/24. szám

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes 13.P.20.065/2019/27., I. rendű alperes 13.P.20.065/2019/28. szám

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az alábbiak szerint újraszövegezve azt - **részben megváltoztatja:**

Megállapítja, hogy az I. r. alperes 1/1 arányú tulajdonaként nyilvántartott **(település 1. neve)**, külterület (20 db külterületi ingatlan hrsz.-a) . hrsz.-ú ingatlanok tulajdonjogát 1/1 arányban, valamint a **(település 1. neve)**, külterület **(21. külterületi ingatlan hrsz.-a)** hrsz.-ú ingatlan I. r. alperes tulajdoni illetőségeként nyilvántartott 1231740/2950420 hányadát, továbbá a VII. r. alperes 1/1 arányú tulajdonaként nyilvántartott **(település 1. neve)**, külterület **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan tulajdonjogát 1/1 arányban, míg a VII. r. alperes 1/1 arányú tulajdonaként

nyilvántartott **(település 1. neve)**, külterület **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogát a felperes különvagyon megtérítése jogcímén megszerezte.

Elrendeli a **(település 1. neve)**, külterület (20 db külterületi ingatlan hrsz.-a). hrsz. alatti ingatlanok $\frac{1}{1}$ tulajdoni hányadára, míg a **(település 1. neve)**, külterület **(21. külterületi ingatlan hrsz.-a)** hrsz. alatti ingatlan 1231740/2950420 tulajdoni hányadára a felperes *(felperes személyes adatai)* tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését különvagyon megtérítése jogcímén, egyidejűleg az I. r. alperes *(I. r. alperes személyes adatai)* tulajdonjogának az ingatlanok tulajdoni lapjáról való törlését.

Elrendeli a **(település 1. neve)**, külterület **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan $\frac{1}{1}$ tulajdoni hányadára, míg a **(település 1. neve)**, külterület **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz. alatti ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára a felperes *(felperes személyes adatai)* tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését különvagyon megtérítése jogcímén, egyidejűleg a **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapjáról a VII. r. alperes *(VII. r. alperes személyes adatai)* tulajdonjogának törlését, míg a **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz. alatti ingatlan tulajdoni lapján a VII. r. alperes tulajdoni hányadának $\frac{1}{2}$ illetőségre történő módosítását.

Megkeresi a (.....) Megyei Kormányhivatal (H.-i) Járási Hivatalát, mint ingatlanügyi hatóságot a jogerős ítélet megküldése útján azzal, hogy a fentiek szerint vezesse át az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdonjog-változásokat a **(település 1. neve)**, külterület (20 db ingatlan hrsz.-a) ., **(21. külterületi ingatlan hrsz.-a)**, **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. és **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlanok tulajdoni lapján.

Megállapítja, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatásához szükséges igazgatási szolgáltatási díjat a felperes köteles megfizetni.

Megállapítja, hogy a **(település 2. neve)**, külterület **(tanya hrsz.-a)**. hrsz. alatt felvett, természetben a **(település 2. neve)**, **(tanya címe)** szám alatt található, kivett lakóház, udvar és gazdasági épület megjelölésű ingatlan I. r. alperes tulajdonaként nyilvántartott $\frac{1}{2}$ illetőségből $\frac{5}{12}$ részt a felperes különvagyon megtérítése jogcímén megszerezett. Az ingatlanon fennálló közös tulajdont részben megszünteti oly módon, hogy az I. r. alperes $\frac{1}{12}$ tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adja.

Elrendeli a **(település 2. neve)**, külterület **(tanya hrsz.-a)**. hrsz. alatt felvett, természetben a **(település 2. neve)**, **(tanya címe)** szám alatt található kivett lakóház, udvar és gazdasági épület megjelölésű ingatlan I. r. alperes *(I. r. alperes személyes adatai)* tulajdonaként nyilvántartott $\frac{1}{2}$ illetőség terhére a felperes *(felperes személyes adatai)* javára az ingatlan $\frac{5}{12}$ arányú tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését különvagyon megtérítése jogcímén, majd az I. rendű alperes $\frac{1}{12}$ arányú tulajdonjogának törlését, és a felperes további $\frac{1}{12}$ arányú tulajdonszerzésének bejegyzését közös tulajdon megszüntetése jogcímén.

Megkeresi a (.....) Megyei Kormányhivatal **(település 2. neve)-i** Járási Hivatalát, mint ingatlanügyi hatóságot a jogerős ítélet megküldése útján azzal, hogy a fentiek szerint vezesse át az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdonjog-változásokat a **(település 2. neve)**t, külterület **(tanya hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapján. Megállapítja, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatásához szükséges igazgatási szolgáltatási díjat a felperes köteles megfizetni.

Megállapítja, hogy a Budapest, **(ingatlan 1. címe, hrsz.-a)** ajtószám alatti ingatlan I. r. alperes tulajdonaként nyilvántartott $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadából a felperes különvagyon megtérítése jogcímén megszerzett $\frac{1}{6}$ tulajdoni hányadot, és ezzel az I. r. alperes tulajdoni hányada $\frac{2}{6}$ részre módosult.

Az ingatlanon fennálló közös tulajdont részben megszünteti oly módon, hogy az I. r. alperes 2/6 tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adja.

Elrendeli a Budapest, **(ingatlan 1. címe, hrsz.-a)** ajtószám alatti ingatlan I. r. alperes *(I.r. alperes személyes adatai)* tulajdonaként nyilvántartott 1/2 illetőség terhére a felperes *(felperes személyes adatai)* javára az ingatlan 1/6 arányú tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését különvagyon megtérítése jogcímén, majd az I. rendű alperes 2/6 arányú tulajdonjogának törlését, és a felperes további 2/6 arányú tulajdonszerzésének bejegyzését közös tulajdon megszüntetése jogcímén.

Megkeresi a Budapest Fővárosi Kormányhivatal XI. Kerületi Hivatala Földhivatali Főosztályát, mint ingatlanügyi hatóságot a jogerős ítélet megküldése útján azzal, hogy a fentiek szerint vezesse át az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdonjog-változásokat a Budapest, XI. kerület, belterület **(Bp. ingatlan 1. hrsz.-a)** hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapján. Megállapítja, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatásához szükséges igazgatási szolgáltatási díjat a felperes köteles megfizetni.

Az I. - VII. r. alpereseket a fentiek tūrésére kötelezi.

A felperes kizárólagos tulajdonába adja a birtokában levő **(motor típusa)** típusú motorkerékpárt 410 100 (négyszáztízezer-száz) Ft értékben.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27 156 915 (huszonhétmillió-százötvenhatezer-kilencszáztizenöt) Ft-ot, továbbá 5 200 000 (ötmillió-kettőszázezer) Ft elsőfokú és 4 000 000 (négy millió) Ft másodfokú perkötséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes és az I. r. alperes a jugoszláviai **(település neve)-n (házasságkötés dátuma)**. napján kötöttek házasságot, amelyből **(gyermek születési dátuma)** napján született gyermekük, a II. r. alperes. A házasfelek 1983. augusztusában **(Z.)-rara**, majd az I. r. alperes 1989-ben **(külföldi ország neve)-ba** költözött, ahová a felperes a közös gyermekükkel együtt 1991-ben követte. A család 1997. novemberétől **(külföldi város neve)**ben lakott, majd a felperes a II. r. alperessel 2001-től életvitelszerűen Budapesten élt. A II. r. alperes 2005-től egyetemi tanulmányait külföldön végezte, jelenleg életvitelszerűen az **(külföldi ország 2. neve)-ban** él. Az I. r. alperes továbbra is **(külföldi város neve)**ben lakott, míg a felperes Budapesten.
- [2] A házasfelek között 2008. évben - javarészt anyagi természetű vitáik miatt - számos konfliktus alakult ki, érzelmileg eltávolodtak egymástól. A kapcsolatuk helyreállítására tett kísérletek nem vezettek eredményre, életközösségük 2012. április hónapban megszakadt.
- [3] Az I. r. alperes először 2011. augusztus 5-én terjesztett elő keresetet a házasság felbontása iránt, amely per megszüntetésre került, majd újabb kereseti kérelmét 2012. február 14-én nyújtotta be. A **(.....)** Járásbíróság a 13.P.20.276/2012/12. számú ítéletével a házastársak házasságát felbontotta, a **(.....)** Törvényszék az 1.Pf.22.247/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet tényállása szerint a felek közötti vagyoni viták és az ennek nyomán kialakuló tettelegesség vezetett a kapcsolatuk megromlásához azzal, hogy az I. r. alperes részéről az

érzelmi eltávolodás már hosszabb távra nyúlt vissza. A jogerős ítélet az életközösség megszakadása időpontjaként 2012. áprilisát határozta meg.

- [4] A házasfelek az együttélésük alatt 2 300 000 Ft-ért megvásárolták a **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti tanyás ingatlant, amely $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonukként került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. A vásárlást követően a felperes szülei az ingatlanon jelentős értéknövelő beruházásokat végeztek, majd oda a felperessel együtt beköltöztek, míg az I. r. alperes továbbra is **(külföldi város neve)**ben maradt, a tanyában csak hétvégén tartózkodott. Az ingatlanban a volt házastársak életközösségének megszakadását követően tűz ütött ki, az annak következtében megrongálódott épületet a felperes és szülei hozatták rendbe.
- [5] A felperes 1992. szeptember 16-án **(külföldi ország neve)**-ban súlyos közlekedési balesetet szenvedett, ennek kompenzálásaként kártérítésként 1992. decemberétől 1999. szeptemberéig mindösszesen 268 976 h. guldent kapott, amelyet az I. rendű alperessel közös számlára utalt. A kártérítés összegét a közös tulajdonukat képező ingatlanokra fordították.
- [6] A felperes 1997. március-május hónapokban és 2000-ben **(település 2. neve)-i** külterületi ingatlanok tulajdonjogát szerezte meg oly módon, hogy a vételárat a szülei fizették ki. Az ingatlanok egy részét 2008. május 22. napján 547 246 070 Ft-ért értékesítette, amely összeg a bankszámlájára került átutalásra. Utóbb ennek az összegnek egy jelenős részét a II. rendű alperesnek juttatta, majd az I. rendű alperes kezdeményezésére átutalt az I. rendű alperes bankszámlájára 2010. szeptember 30-án 9 500 000 Ft-ot, 2010. október 19-én 23 000 000 Ft-ot, 2010. októberében pedig 50 973 eurót, és egyidejűleg a saját bankszámlája felett is rendelkezési jogot biztosított az I. rendű alperesnek, aki e jogával élve a felperes bankszámlájáról 77 000 000 forintot és 220 000 eurót átutalt a saját számlájára. Az I. r. alperes az így birtokába került összesen 195 502 820 Ft-nak megfelelő összeg felhasználásával 2011 júliusában 164 500 000 Ft-ért megvásárolta a **(település 1. neve)** (20 db ingatlan hrsz.-a), **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. és **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlanokat, valamint a **(település 1. neve)**, külterület **(21. külterületi ingatlan hrsz.-a)** hrsz.-ú ingatlan 1231740/2950420 hányadát. Ez utóbbi ingatlan további tulajdonosai a III., IV. és V. rendű alperesek, akik tulajdoni illetőségeit a VI. rendű alperes özvegyi haszonélvezeti joga terheli. Jelen per megindítását, és a perindítás tényének ingatlan-nyilvántartásba való feljegyzését követően a **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlanra földcsere, a **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. hrsz.-ú ingatlanra pedig adásvétel jogcímén a VII. rendű alperes tulajdonjoga került bejegyzésre az ingatlanok tulajdoni lapjára, míg a többi fent megjelölt **(település 1. neve)-i** ingatlan az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonaként szerepel az ingatlan-nyilvántartásban.
- [7] A volt házasfelek 1993. július 8. napján 4 500 000 Ft vételárért megvásárolták a Budapest **(Bp. ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlant, amely egyenlő arányú közös tulajdonukként került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre. A vételárból 1 500 000 Ft a felperes szüleitől származó ajándék volt, míg a további 3 000 000 Ft-ot a házastársi közös vagyonból finanszírozták.
- [8] A felperes és az I. r. alperes életközösségük fennállása alatt a házastársi közös vagyonukból egymás közötti egyenlő arányban megvásárolták a **(Bp. ingatlan 2. címe)** szám alatti lakásingatlant.
- [9] A felperes 2012. augusztus 22. napján a gyermekének ajándékozta a **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai, a **(Bp. ingatlan 2. címe)** és a **(tanya ingatlan)**nak a nevén jegyzett $\frac{1}{2}$ -ed tulajdoni hányadát haszonélvezeti joga egyidejű alapítása mellett.
- [10] Az együttélés tartama alatt a felperes és az I. r. alperes közös ingóvagyonra is szert tett, többek között egy **(motor típusa)** típusú motorra, amely az életközösség megszakadása óta a felperes birtokában van, forgalmi értéke 410 100 Ft.

- [11] A volt házaspár közös készpénz-megtakarítással is rendelkeztek, így az I. rendű alperes **(P.)** Banknál vezetett számláján az életközösség megszakadásakor 3150 euró (a kereset benyújtásakor irányadó árfolyamon átszámítva 1 930 000 Ft), a **(C.)** Banknál vezetett számlái egyikén 3 429 000 Ft, egy másik számlán 79 065 Ft volt elhelyezve. A felperes közös adósságként az életközösség megszakadása után 2 720 376 Ft-ot fizetett meg.
- [12] A felperes szülei - a felperes és az I. rendű alperes életközösségének fennállása alatt - megőrzésre és kezelésre átadtak a volt házastársaknak 55 000 eurót, akik ebből az összegből 37 509 euróval nem számoltak el. A felperes szülei az ebből eredő, forintba átszámolt 19 763 848 Ft követelésüket a felperesre engedményezték.

A kereseti kérelmek és az alperes ellenkérelme

- [13] A felperes módosított keresetében az I. r. alperessel fennállott házassági együttélése alatt keletkezett házastársi közös vagyon megosztását kérte. Állította, hogy a Budapest, **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai ingatlan - az ingatlan-nyilvántartási adatokkal szemben - 2/3-ad részben képezi a házastársi közös vagyon részét, miután a 4 500 000 Ft összegű vételárból 1 500 000 Ft-ot részére a szülei ajándékként juttattak, így az ingatlan 1/3-a a különvagyona. Különvagyónak tekintette a **(külföldi ország neve)-i** balesetért kapott kártérítés összegét, amelynek megtérítésére igényt tartott arra hivatkozva, hogy az a közös vagyont képező ingatlanok felújítására lett fordítva. Kiemelte, a **(település 2. neve)-i** tanyás ingatlanon a szülei saját megtakarításaik felhasználásával jelentős átalakításokat végeztek, így az ebből fakadó értéknövekedés (15 000 000 Ft) a különvagyona, miután azt szülei a részére ajándékozták, s mindez a tulajdoni hányadok módosulását eredményezi. Állította, az együttélés alatt az I. r. alperes körülbelül 178 000 000 Ft-ot a hozzájárulása nélkül leemelt a számlájáról, 32 500 000 Ft-ot és 50 973 eurót pedig az I. r. alperes zsarolásának engedve maga utalt át a számlájára, miután az I. r. alperes ezt szabta a házassági kapcsolat fenntartásának feltételül. Előadta, az I. r. alperes ezeknek az ő (a felperes) különvagyont képező összegeknek a felhasználásával vásárolta meg 164 500 000 Ft-ért a **(település 1. neve)-i** ingatlanokat, így azok is a különvagyonához tartoznak. A **(település 1. neve)-i** ingatlanok megvásárlása után fennmaradó 31 002 820 Ft-ot ugyancsak a különvagyónak tekintette, s kérte kötelezni az I. r. alperest ennek megtérítésére, továbbá közös adósságként igényt tartott az általa kifizetett 2 720 376 Ft 1/2-ed részére. Állította, hogy a szülei az együttélés alatt megtakarításuk kezelésével, gyarapításával az I. r. alperest bízták meg. A befektetett pénzüsszegekből azonban az I. r. alperes 19 763 848 Ft-tal nem számolt el, így a szülei engedményezésére is figyelemmel az I. r. alperes köteles azt a részére megfizetni. A házastársi közös vagyont oly módon kérte megosztani, hogy a bíróság a Budapest, **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai ingatlanon és a **(település 2. neve)-i** tanyás ingatlanon fennálló közös tulajdont részben szüntesse meg, és az I. rendű alperes tulajdoni hányadát adja az ő tulajdonába. A **(motor típusa)** típusú motort ugyancsak kérte a tulajdonába adni 410 100 Ft forgalmi értékben, kérte elszámolni a **(P.)** Banknál, továbbá a **(C.)** Banknál vezetett bankszámlákon elhelyezett megtakarítások életközösség megszakadásakor összegét, valamint az általa kiegyenlített közös adósságot, és mindezeket elszámolva értékkiegyenlítés címén 65 459 225 Ft megfizetésére kérte kötelezni az I. r. alperest. A **(település 2. neve)-i** külterületi ingatlanok eladásából származó különvagyonából az I. rendű alperes birtokába került 195 505 820 Ft-os összeg tekintetében másodlagosan arra hivatkozott, hogy azt az I. r. alperes részére ajándékként juttatta abban a feltevésben, hogy a házasságuk tartósan fennmarad. Ez a feltevés azonban véglegesen megdőlt, miután a házasságukat a bíróság felbontotta, az életközösség pedig nem került helyreállításra. Erre figyelemmel a fenti összeg részére ajándék visszakövetelése jogcímén visszajár. A II.-VII. rendű alpereseket a keresetében foglaltak türéseire kérte kötelezni.

- [14] Az I. r. alperes érdemi ellenkérelmében a házastársi közös vagyon megosztását nem ellenezte, azonban vitatta, hogy az ingatlanok megvásárlása, felújítása során a felperes különvagyona felhasználásra került volna. Nyilatkozata szerint a **(település 2. neve)-i** földterületek megvásárlásához szükséges vételárat a felperes szülei kölcsönként biztosították részükre, amelyet maradéktalanul visszafizettek, így ezek az ingatlanok, majd az eladásukból befolyt több mint 500 000 000 Ft a házastársi közös vagyon részét képezte. Állította, hogy 2010. októberében ezt az összeget a felperessel és a II. rendű alperessel egymás között felosztották, s ennek eredményeként került a birtokába a felperes által megjelölt módon a 195 502 820 Ft-nak megfelelő forint és euró, amely összeg felhasználásával vásárolt **(település 1. neve)-i** ingatlanok a különvagyont képezik. Vitatta továbbá, hogy a budapesti ingatlanok, a **(település 2. neve)-i** tanyásingatlan megvásárlásához, vagy felújításához a felperes szülei saját vagyonukkal hozzájárultak volna, állítása szerint minden ingatlan megvásárlására, felújítására a saját megtakarításaik, jövedelmeik biztosították fedezetet. A közös vagyon megosztása során kérte elszámolni a 2003. évben részére kifizetésre került ún. EBESZ nyugdíj összegét. Nem vitatta, hogy a **(P.)** Banknál elhelyezett pénzösszeg $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban illeti őket, azonban a **(C.)** Banknál vezetett bankszámlákon elhelyezett megtakarítások elszámolását illető keresetet elutasítani kérte, miután az ott elhelyezett összegek a készpénzvagyonuk felosztása után részére juttatott összegből kerültek a **(C.)** számlákon elhelyezésre, így azok a különvagyont képezik. Az ingatlanokon fennálló közös tulajdont akként kérte megszüntetni, hogy a felperes tulajdoni hányadait megváltási ár ellenében kérte a tulajdonába adni, vállalta, hogy a felperes szülei javára a **(település 2. neve)i** tanya ingatlanon haszonélvezeti jogot biztosít.

Az elsőfokú ítélet

- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes és az I. r. alperes házastársi közös vagyonát megosztotta. A Budapest XI. kerület **(Bp. ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlanból a felperes tulajdonába adott további 1/6-od tulajdoni hányadot és az I. r. alperes tulajdonában maradt 2/6-od tulajdoni hányadot 6 666 670 Ft megváltási ár megfizetése ellenében a felperes tulajdonába adta. A **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti ingatlanból a felperes tulajdonába adott további 41/100-ad tulajdoni hányadot, és az ily módon I. r. alperes tulajdonában maradt 9/100-ad részt 1 500 000 Ft megváltási ár ellenében adta a felperes tulajdonába. Szintén a felperes tulajdonába adta a birtokában levő **(motor típusa)** típusú motort 410 100 Ft értékben. Ingó értékkiegyenlítés címén a felperest 205 050 Ft, míg a teljes körű elszámolás eredményeként ugyancsak értékkiegyenlítés címén 3 327 500 Ft I. r. alperes részére történő megfizetésére kötelezte. Az I. r. alperest kötelezte közös adósság elszámolása címén 1 360 188 Ft, a **(P.)** Banknál vezetett számla elszámolásaként 1 930 000 Ft, míg a **(C.)** Banknál vezetett számlák elszámolása címén egyfelől 1 714 500 Ft, másfelől 39 532 Ft megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett az illetékes földhivatalok megkereséséről a tulajdonosváltozások ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése iránt a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges értékkiegyenlítés megfizetésének igazolását követően. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 3 000 000 Ft perköltséget.
- [16] Határozata indokolásában kiemelte, a **((.....))** Törvényszék 1.Pf.22.247/2012/5. számú ítéletében kifejtettek szerint a felperes és az I. r. alperes házassági életközössége 2012. április végén szakadt meg, a készpénzvagyonuk 2010. évi felosztása ellenére házassági életközösségüket a fenti időpontig fenntartották. A perben meghallgatott tanúk vallomása **(tanúk neve)** alapján bizonyítottanak találta, hogy a felperes szülei jelentős vagyonnal rendelkeztek, azt több részletben áthozták Magyarországra, s ez nyújtott fedezetet a **(település 2. neve)-i** külterületi földek megvásárlására, így azok, mint ajándék a felperes különvagyont képezték. Nem fogadta el azt az I. r. alperesi

védekezést, miszerint a vételár forrása saját megtakarításuk, jövedelmük volt. Erre figyelemmel a **(település 2. neve)-i** ingatlanok értékesítéséből befolyt 547 246 070 Ft-ot is a felperes különvagyonának minősítette. Kiemelte, az I. r. alperes részéről a házassági kapcsolat helyreállításának ígérete, míg a felperes részéről a többszörös öngyilkossági kísérlet vagy annak kilátásba helyezése vezetett oda, hogy a felperes a családi kapcsolat helyreállítása és a konfliktust kiobbantó készpénzvagyton rendezése érdekében utalt át jelentős összeget az I. rendű alperes bankszámlájára, és biztosított a bankszámlája felett rendelkezési jogot a részére. Értékelte emellett, hogy bár a felperes nyomban tudomást szerzett arról, hogy az I. rendű alperes ezzel a rendelkezési jogával élve nagy összegeket utalt át a saját számlájára, ezek visszaszerzése érdekében éveken át semmilyen intézkedést nem tett. Figyelembe vette továbbá, hogy a fenti átutalásokkal közel egy időben a felperes a II. rendű alperesnek is számottevő készpénzt és ingatlanokat ajándékozott, s mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a **(település 2. neve)-i** földek eladásából származó pénzből az I. rendű alperes birtokába került 195 000 000 Ft-ot a felperes az I. r. alperesnek ajándékként juttatta, így az annak felhasználásával vásárolt **(település 1. neve)-i** ingatlanok az I. rendű alperes különvagyonát képezik.

ítélte a felperes ajándék visszakövetelésére irányuló másodlagos keresetét, miután álláspontja szerint ez az igénye elenyészett. Kiemelte ezzel összefüggésben, hogy a bontóperben 2013. február 1-jén született jogerős ítélet, ekkor már véglegesen megghiúsult a felperes feltevése, hogy a házassága megmenthető, ehhez képest a vagyon megosztása iránti pert csak 2015. január 28. napján kezdeményezte. Emellett értékelte, hogy a családi élet helyreállíthatatlansága a felperes magatartására is visszavezethető volt, vagyis az ajándékozás alapjául szolgáló feltevés megghiúsulását részben a felperes felróható magatartása okozta, ami ugyancsak kizárta az ajándék visszakövetelését.

- [17] Nem vitatott tényként állapította meg, hogy a **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti tanyát a felperes és az I. rendű alperes 1996-ban közös vagyonukból vásárolták 2 300 000 Ft-ért. A feltárt bizonyítékok (tanúk neve), továbbá a bankszámlák adatai alapján megállapította, hogy a tanya átalakításához, felújításához felhasznált anyagokat a felperes édesapja vásárolta, a terveket maga készítette, a munkadíjat ő finanszírozta, a volt házasfelek a beruházási munkálatokban nem vettek részt, annak költségeit részben sem viselték, így az abban bekövetkezett 15 000 000 Ft összegű értéknövekedést a felperes különvagyonaként számolta el. Az ingatlan életközösség megszakadásakor forgalmi értékét 18 000 000 Ft-ban fogadta el, figyelmen kívül hagyva, hogy az életközösség megszakadását követően a tanyában bekövetkezett tüzeset miatt a forgalmi érték 13 000 000 Ft-ra csökkent. Az értéknövekedés fenti összegéből levonásba helyezte a beruházások nélküli forgalmi értéket (3 000 000 Ft) azzal, hogy az I. r. alperest annak $\frac{1}{2}$ része (1 500 000 Ft) illeti, így a tulajdoni hányada 9/100-adra, a felperesé pedig 91/100-adra módosult.
- [18] Bizonyítottnak ítélte, hogy a Budapest XI. kerület **(Bp. ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlan 4 500 000 Ft vételárából a felperes szülei gyermekük részére 1 500 000 Ft-ot ajándékba adtak, így az ingatlan 1/3-ad része a felperes különvagyonára, míg a házastársi közös vagyonhoz az ingatlan 2/3-ad része tartozik.
- [19] A **(Bp. ingatlan 2. címe)** szám alatti ingatlant a házastársi közös vagyon köréből mellőzte, miután a felperes 2012-ben az $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát lányának, a II. r. alperesnek ajándékozta, így az ingatlanban tulajdoni hányada nincs, az ajándékozás ténye pedig fogalmilag kizárta a házassági vagyonjogi igény érvényesíthetőségét. Ezzel szemben a **(település 2. neve)-i** és a **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai ingatlanok tekintetében - miután a felperesnek különvagyoni igénye volt, és a II. r. alperesnek ajándékozott hányadokon felül további tulajdoni illetőséghez jutott - ingatlan-

nyilvántartáson kívüli tulajdonos maradt, ami a volt házasfelek belső jogviszonyára tartozó kérdés, így nem látta akadályát a felperes ezzel kapcsolatos vagyoni jogi igénye elbírálásának.

- [20] Elfogadta, hogy a felperes az életközösség megszakadása után közös adósságként 2 720 376 Ft-ot törlesztett, amelynek felét, azaz 1 360 188 Ft-ot az I. r. alperes terhére - elismerésére is figyelemmel - elszámolt. A felperes tulajdonába adta a **(motor típusa)** típusú motort 410 100 Ft értékben és az I. r. alperes által birtokban tartott közös vagyonként számolta el a **(P.)** Banknál vezetett bankszámla életközösség megszakadásakor egyenlegeként 3150 eurót, azaz 1 930 000 Ft-ot, továbbá a **(C.)** Banknál vezetett bankszámlán levő 3 429 000 Ft-ot és 79 065 Ft-ot. Nem fogadta el az I. r. alperes védekezését, miszerint a számlák összege a 2012. márciusra esedékes munkabére összegével csökkentendő, és azt sem, hogy az a **(település 1. neve)-i** ingatlanok megvétele után a különvagyonából megmaradt összeg.
- [21] Nem találta a felperes javára elszámolhatónak a **(település 1. neve)-i** ingatlanok megvásárlását követően fennmaradt 31 002 820 Ft-ot, miután álláspontja szerint a már kifejtettek szerint a 195 000 000 Ft-os összeg ajándék jogcímén került az I. r. alpereshez, az a különvagyonát képezte, a felperes ajándék visszakövetelésére irányuló követelése pedig alaptalannak bizonyult.
- [22] talannak ítélte a felperes baleseti kártérítésként kapott 268 876 holland guldennek megfelelő 38 499 035 Ft megtérítése iránti igényét is. Kiemelte, a fenti összeget a felperes előadása szerint részben külföldi **((külföldi ország neve)-i, külföldi város neve-i)**, részben belföldi ingatlanok tehermentesítésére, tulajdonjoga megszerzésére fordította, ezáltal azt a lemondás szándékával a közös vagyonba utalta, így annak megtérítésére nem tarthat igényt. Ezt alátámasztó tényként értékelte, hogy a kártérítés összegét a felperes nem kezelte elkülönített számlán a közös vagyontól, nem jelölte meg, hogy az életközösség megszakadásakor abból még milyen összeg állt rendelkezésre, azaz a felperes különvagyonát a közös vagyon gyarapítására került felhasználásra.
- [23] A felperes engedményezés útján érvényesített, a szülei által az I. r. alperesre bízott, de a szülők tulajdonában maradó vagyoni megtakarítás megtérítése iránti igényét ugyancsak megalapozatlannak ítélte. Elfogadta azt az I. r. alperesi védekezést, miszerint a készpénzvagyon 2010. évi megosztásakor a felperes szülei által korábban kezelésre átadott pénz a felpereshez került, érvelése szerint ezt alátámasztották az I. r. alperes feljegyzései, amelyeken a felperes kézírása is szerepelt, így annak ismételt elszámolására jelen perben nem kerülhetett sor.
- [24] A fentiek alapján a felperes és az I. r. alperes házastársi közös vagyonát az alábbiak szerint állapította meg, és az elszámolást a következők szerint végezte el:
- a) A felek házastársi közös vagyona:
(település 2. neve), (tanya címe) számú ingatlan	9/100-ad tulajdoni hányada
Budapest, (Bp. ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlan	2/6-od tulajdoni hányada
(motor típusa) motor	410 100 Ft
(P.) Banknál vezetett számlán levő	1 930 000 Ft
(C.) Banknál vezetett számlán levő	1 714 500 Ft
(C.) Banknál vezetett számlán levő	39 532 Ft
Közös adósság	2 720 376 Ft
- b) A felperes I. r. alperessel szembeni fizetési kötelezettségét 8 371 720 Ft-ban határozta meg, amelyből 6 666 670 Ft a **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai, 1 500 000 Ft a **(tanya címe)** számú ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésére tekintettel fizetendő megváltási ár összege, míg 205 050 Ft a **(motor típusa)** motor értékéből a javára elszámolható összeg.
- c) Az I. r. alperes felperessel szembeni fizetési kötelezettségét 5 044 220-ban jelölte meg (1 360 188 Ft, 1 930 000 Ft, 1 714 500 Ft, 39 532 Ft)

- [25] A felperes és az I. r. alperes által fizetendő összegek beszámítása eredményeként a felperes által az I. r. alperes javára a házastársi közös vagyon teljes körű megosztása eredményeként fizetendő összeget 3 327 500 Ft-ban határozta meg.
- [26] A felperest a nagyobb arányú pervesztességére tekintettel kötelezte az I. r. alperes javára perköltség megfizetésére.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [27] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést.
- [28] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereseti kérelmének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérte.
- [29] Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság a házastársi közös vagyont nem egységben osztotta meg, hanem egyenként rendelkezett az egyes vagyonelemek mikénti megosztásáról, a rendelkező rész megfogalmazása pedig önmagában is félreérthető, mert abból nem derül ki egyértelműen, hogy az értékkiegyenlítésen felül kell-e megváltási árakat fizetnie az egyes ingatlanok tekintetében a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéséhez. Emellett a földhivatalok megkeresése hiányos, miután az a szükséges összes személyi adatot nem tartalmazza.
- [30] általánosan fenntartotta, hogy az életközösségük 2012. áprilisában szakadt meg, a **(település 2. neve)-i** földingatlanok értékesítéséből befolyt eladási ár pedig a különvagyona, így megalapozottan tarthat igényt az I. r. alperes által megvásárolt és kizárólagos tulajdonként nyilvántartott **(település 1. neve)-i** ingatlanokra. Vitatta, hogy a **(település 1. neve)-i** ingatlanok vételárát, valamint a különbözetként fennmaradt több mint 31 000 000 Ft-ot az I. r. alperesnek ajándékozta, állította, hogy az I. r. alpereshez került pénzösszegnek csak kisebb részét utalta át ő, míg nagyobb részét (kb. 178 000 000 Ft-ot) az I. r. alperes úgy szerezte meg, hogy hozzáférést biztosított számára a bankszámlájához, ami nem értelmezhető ajándékozásként és nem jelenti, hogy az I. r. alperes a pénzt elszámolási kötelezettség nélkül átutalhatta. Hangsúlyozta, a pénz I. rendű alperes birtokába kerülését lehetővé tevő intézkedéseinek oka az I. r. alperes érzelmi zsarolása, valamint a folyamatos viták, veszekedések voltak. A zsarolásnak pedig azért engedett, mert az I. r. alperes ígéretet tett a házasság fenntartására. Kiemelte, a pénz megosztására vonatkozó I. rendű alperes által hivatkozott megállapodást tartalmazó okiraton dátum és aláírás nem szerepel, következésképp az az I. r. alperes állításának alátámasztására alkalmatlan, emellett a szülei cáfolták az I. r. alperes előadását, miszerint a pénz megosztásánál ők is jelen voltak, illetve hogy velük volt házastársa elszámolt volna. Lényegesnek ítélte, hogy maga az I. r. alperes sem nyilatkozott úgy, hogy a pénz ajándék volt, azt a házastársi közös vagyon részbeni megosztásának tekintette. Állította, az I. r. alperes folyamatosan azzal hitegette, hogy a pénzt a közös jövőjükbe fekteti be, erre figyelemmel nem tett feljelentést ellene az átutalás észlelésekor, ezt követően pedig még körülbelül másfél évig életközösségben éltek. Álláspontja szerint az összeg nagysága már önmagában is cáfolja a juttatás ajándék jellegét, és az ajándékozási szándék hiányát igazolja az is, hogy amikor az utalásról tudomást szerzett, az I. r. alperest dühében bántalmazta.
- [31] Hangsúlyozta, a házasság felbontása iránti perben az I. r. alperes maga is a **(település 2. neve)-i** földek eladási árával kapcsolatos vitát jelölte meg a házasság megromlása okaként, így vitatta, hogy az az ő felróható magatartására lenne visszavezethető. Az általa elkövetett tettelegességhez is az vezetett, hogy az I. r. alperes a különvagyonát megszerezte, a pszichés problémái a házasság felbontásának következményei voltak. Vitatta azt is, hogy az érintett összeg visszakövetelésével késlekedett volna. Hangsúlyozta, a jelen per megindítását megelőzően többször felszólította az I. r. alperest a vagyoni rendezésre, a bontóperi ítélet jogerőre emelkedéséig pedig bízhatott a házasságuk

rendbehozatalában, ehhez képest a jelen pert két év múlva megindította. Részletezte az igény érvényesítésében őt akadályozó körülményeket. Kiemelte, az I. r. alperes nem terjesztett elő elévülési kifogást, és a visszakövetelési jog elenyészésére sem utalt, így a bíróság ezt hivatalból nem vehette volna figyelembe. Megismételte az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, amely szerint a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 27. § (3) bekezdésében foglaltak alapján az I. rendű alperes által állított jogügylet érvényességéhez közokirati vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokirati forma szükséges, amely a perbeli esetben hiányzik.

- [32] Érvelése szerint a **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti ingatlan tekintetében az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tulajdoni hányadokat. Kifejtette, a beruházások eredményeként az ingatlan forgalmi értéke 18 000 000 Ft-ra emelkedett, ebből 3 000 000 Ft a közös vagyon, amelynek 1/2-ed része illeti meg az I. r. alperest, így a tulajdoni hányada 1/12-ed, az övé pedig 11/12-ed rész. Kifogásolta továbbá, hogy a tűz miatt keletkezett 5 000 000 Ft értékű kárból az elsőfokú bíróság nem számolta el az I. r. alperes tulajdoni hányadára jutó 1/12-ed részt, vagyis 416 667 Ft-ot. Ennek megfelelően az I. r. alperest megillető megváltási árat 1 083 333 Ft-ban kérte megállapítani.
- [33] Állította, az a körülmény, hogy a **(Bp. ingatlan 2. címe)** szám alatti lakásingatlanból az ő nevében levő 1/2 tulajdoni illetőséget a II. r. alperesnek ajándékozta, nem változtat azon a tényen, hogy az I. r. alperes nevében maradt 1/2 tulajdoni hányad a házastársi közös vagyon részét képezi, így az a vagyonmérlegből nem mellőzhető. Hangsúlyozta, ezen ingatlan tekintetében kizárólag a különvagyoni beruházásaival kapcsolatos megtérítési igénye volt, tulajdoni igénye nem.
- [34] Különvagyonni követelésként továbbra is igényt tartott az I. r. alperesnek adott több mint 195 000 000 Ft-ból megmaradt 31 002 820 Ft-ra, s fenntartotta a **(település 1. neve)-i** ingatlanokkal kapcsolatos követelése indokait is.
- [35] Vitatta, hogy a baleseti kártérítésként kapott 38 499 035 Ft-ot a közös vagyonba utalta volna, azt, mint fájdalomdíjat különvagyonának tekintette. Elismerte, hogy a fenti összeget a közös vagyon körében felhasználták - egyebek mellett ebből finanszírozta a **(Bp. ingatlan 2. címe)** lakás felújítását - ennek elszámolására ugyanakkor a Csjt. 31. § (2) és (4) bekezdése alapján igényt tartott.
- [36] A szülei által megőrzésre, illetve befektetésre átadott készpénz tekintetében kiemelte, az I. r. alperes ellenkérelmében 55 000 euró átvételét elismerte, ezzel szemben ő keresetében csak 37 509 eurónak megfelelő, azaz 19 763 848 Ft megtérítésére tartott igényt. Az I. r. alperes elismerésére figyelemmel a pénz átadásának ténye és annak összege további bizonyításra nem szorult, azt pedig az I. r. alperes nem bizonyította, hogy azt a szülei részére visszafizette, illetve velük elszámolt. E tekintetben visszautalt a **(település 1. neve)-i** ingatlanokkal összefüggésben kifejtett álláspontjára.
- [37] Végül utalt arra, az elsőfokú bíróság döntése a méltányos vagyoni rendezés elvének nem felel meg, mivel a jelentős összegű különvagyonra megtérítésére nem került sor.
- [38] Az I. r. alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását az alábbiak szerint kérte: A **(motor típusa)** típusú motort 410 100 Ft értékben kérte a tulajdonába adni azzal, hogy a terhére 205 050 Ft számolandó el. Kérte annak megállapítását, hogy a Budapest, **(Bp. ingatlan 1. címe)** továbbá a **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti ingatlanoknak - az ingatlan-nyilvántartási állapotnak megfelelően - 1/2-ed részben a tulajdonosa. Kérte mellőzni a **(C.)** Banknál vezetett számlák elszámolása címén 1 714 500 Ft és 39 532 Ft felperes részére történő megfizetésére kötelezését. Vállalta, hogy megfizet a felperesnek a **(P.)** Banknál vezetett számla elszámolásaként 965 000 Ft-ot, míg a teljes körű elszámolás eredményeként értékkiegyenlítés címén 1 170 000 Ft-ot.
- [39] Fellebbezése indokolásában kiemelte, a **(motor típusa)** típusú motort 1988-ban vásárolta, a felperes ahhoz jogosítvánnyal nem rendelkezik, a motort nem használja, így nem indokolt azt a felperes

tulajdonába adni. Nem vitatta, hogy a **(P.)** Banknál vezetett számla 2012. áprilisi egyenlege a házastársi közös vagyon része, az ott elhelyezett összegnek azonban - az elsőfokú bíróság elszámolásával szemben - csak az ½ része illeti a felperest.

- [40] Állította, hogy a Budapest, **(Bp. ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlan teljes vételárát közös vagyonból fizették ki, ahhoz a felperes szülei nem járultak hozzá. Azt elismerte, hogy a lakás megvásárlásához a felperes szüleitől 45 000 guldent kértek kölcsön még 1993. júniusában, amit néhány hónap múlva visszafizettek, így 1993. szeptember 13-án 12 722 guldent, október 28-án 33 602 guldent fizettek meg, ami a tőkeösszeg kamatait is tartalmazta. Ennek alátámasztásaként hivatkozott az általa csatolt kimutatások tartalmára.
- [41] Fenntartotta, hogy a **(település 2. neve), (tanya címe)** szám alatti ingatlanon végzett beruházásokat a házastársi közös vagyonból finanszírozták, arra az 1997. és 2003. között szerzett jövedelmeik biztosítottak fedezetet. Emellett a felújításra fordították az EBESZ nyugdíját is, ami több mint 15 000 000 Ft-ot tett ki. Kiemelte, a meghallgatott tanúk vallomása nem tartalmaz sem összegeket, sem dátumokat a beruházásokat illetően, értesüléseik hallomásból származnak, illetve közvetettek, így azokra ítélet nem alapítható.
- [42] A **(C.)** Bank által vezetett bankszámlákon elhelyezett pénzt arra figyelemmel kérte mellőzni a megosztás során, mert álláspontja szerint az az általa közösnek tekintett készpénzvagyon felosztása után neki jutó összegből került e számlákon elhelyezésre, így az nem képezi a házastársi közös vagyon részét.
- [43] Az elsőfokú ítélet indokolásának a **(település 1. neve)-i** ingatlanokra vonatkozó részét (12. oldal ötödik bekezdés) akként kérte megváltoztatni, hogy a peres felek megállapodása alapján a közösnek minősülő 547 246 070 Ft összegű készpénzvagyonból az I. r. alperes különvagyonába utaltak 178 750 000 Ft-ot. Fenntartotta álláspontját, hogy a **(település 2. neve)-i** földek megvásárlásához a felperes szüleitől kértek kölcsönt 1994. április 1. napján, amit kamatokkal együtt 1999. november 13. napján visszafizettek. Állította, ekkor a felperes szülei azt kérték, hogy ezt az összeget és a rájuk bízott további megtakarításait a tőzsdén részvényekbe fektessék be, a befektetésekkel pedig utóbb elszámolt. Mindez érvelése szerint eleve cáfolja, hogy a felperes részére a szülei ajándékot juttattak, s miután a **(település 2. neve)-i** földek megvételére a közös vagyon terhére került sor, így az annak eladásából származó pénz megosztásával a fenti összeget a felperes a különvagyonába utalta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa készített táblázatokat, kimutatásokat nem értékelte, bizonyítékait figyelmen kívül hagyta, nem vizsgálta a bevételeiket és kiadásait. Fenntartotta a pénzügyi számviteli szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát, a bevételeik, kiadásai, továbbá a banki kivonatok tartalmának összevetése érdekében.
- [44] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel nem érintett rendelkezései helybenhagyását kérte. Kiemelte, az I. r. alperes által a fellebbezésében kért megállapítás a per tárgyát nem képezi, ilyen tartalmú viszontkereset a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 147. § (1) bekezdése alapján nem terjeszthető elő, a megállapítási kereset Pp. 123. § -ában írt feltételei sem állnak fenn. Fenntartotta álláspontját a per tárgyává tett ingatlanok és a különvagyoni igénye tekintetében. A **(település 2. neve), (tanya címe)** tanyát illetően az I. r. alperes által csatolt bankszámlakivonatokat alkalmatlannak ítélte annak bizonyítására, hogy a felújítási költségek fedezete a házastársi közös vagyon volt. Kiemelte, az I. r. alperes által hivatkozott ún. EBESZ nyugdíjról nem volt tudomása, az a felújítás során nem is volt felhasználható, mert annak állítólagos folyósítására a beruházások befejezését követően került sor. A pénzügyi számviteli szakértő kirendelését szükségtelennek ítélte, miután a jogvita enélkül is elbírálható.

Az ítéletábra döntésének indokai

- [45] A felperes fellebbezése túlnyomó részben alapos, az I. r. alperes fellebbezése javarészt alaptalan.
- [46] A Csjt. 27. § (1) bekezdése a házassági életközösség idejére házassági vagyontársaság létesítéséről rendelkezik annak kimondásával, hogy a házastársak osztatlan közös tulajdonát képezi mindaz, amit az életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyona-hoz tartozik. A különvagyoni jelleget az arra hivatkozó házastársnak kell bizonyítani. Az egyes vagyontárgyak a szerzés időpontjára és jogcímére, a vagyontárgy jellegére, valamint a vagyontárgy megszerzésére felhasznált vagyoni eszközök eredetére tekintettel minősülhetnek közös- illetve különvagyonnak. A Csjt. 28. §-a szerint a házastárs különvagyona-hoz tartozik a házasság fennállása alatt öröklés jogcímén szerzett, vagy ajándékba kapott vagyontárgy (b) pont), valamint a különvagyon értékén szerzett vagyontárgy is (d) pont).
- [47] A felperes az eljárás során mindvégig állította, hogy az I. r. alperes nevében nyilvántartott **(település 1. neve)-i** ingatlanok különvagyon jogcímén az ő tulajdonát képezik, így a perben a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak alapján őt terhelte a bizonyítás ennek alátámasztását illetően.
- [48] Az a perben a felek egyező előadása alapján tényként volt megállapítható, hogy az I. r. alperes a **(település 1. neve)-i** ingatlanokat a **(település 2. neve)-i** ingatlanok eladási árából vásárolta, ezért annak megállapításához, hogy a **(település 1. neve)-i** ingatlanok kinek a tulajdonát képezik, vizsgálni kellett, hogy a **(település 2. neve)-i** ingatlanok a volt házaspár közös tulajdonában álltak, avagy azok a felperes különvagyona-hoz tartoztak.
- [49] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá ítélete indokolásában, hogy a **(település 2. neve)-i** ingatlanok megvásárlásához szükséges vételárát a felperes szülei biztosították, és helytállóan állapította meg azt is, hogy a vételárát a szülők a felperes részére ajándékként juttatták. Az elsőfokú bíróság e tekintetben a feltárt bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, annak felülmérlegelése nem indokolt. Az általa kifejtett indokokon felül a felperesi tényelőadást támasztja alá az a körülmény is, hogy a volt házaspár által az együttélésük alatt szerzett egyéb ingatlanok a közös tulajdonukként kerültek bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, így ha valóban csak kölcsönkapták a felperes szüleitől a vételárhoz szükséges pénzeszeget, amit utóbb vissza is fizettek, nincs észszerű magyarázata annak, miért csak a felperes szerepelt az adásvételi szerződésekben vevőként.
- [50] Nem osztja azonban az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a **(település 2. neve)-i** ingatlanok eladásából származó összegből 195 000 000 Ft-ot a felperes az I. r. alperes részére ajándékozott. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes a fenti összeg egy kisebb részét átutalta az I. r. alperesnek, illetve hozzáférést biztosított számára a bankszámlájához, nem igazolja az ajándékozás tényét. A jognyilatkozatokat ugyanis a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (1959-es Ptk.) 207. § (4) bekezdésében foglaltak szerint nem lehet kiterjesztően értelmezni, így a felperes fenti magatartása sem értelmezhető akként, hogy a felperes a számláján levő pénzt, illetve annak egy részét az I. r. alperesre átruházta volna. A felperes a pénz átadását azzal magyarázta, hogy az I. r. alperes őt megzsarolta azzal, hogy megindítja a házasság felbontása iránti eljárást, ha a felperes az ingatlanok eladási árából őt nem részesíti. Ez az előadása pedig életszerű, mivel a felperes - az I. r. alperes által sem vitatottan - mindvégig ragaszkodott a házasság fenntartásához, ezért hajlandó volt az I. r. alperes nyomásának engedni. Ugyanakkor az a körülmény, hogy a felperes felháborodott és tetteleg bántalmazta is az I. r. alperest, amikor tudomást szerzett arról, hogy a bankszámlájáról jelentős összeget leemelt, szintén arra utal, hogy nem vezette ajándékozási szándék. Azt pedig, hogy a felperes kifogásolta az I. r. alperes magatartását, alátámasztja a felperes édesapjának tanúvallomása, aki jelen volt a peres felek között az ezzel kapcsolatban folytatott telefonbeszélgetés alkalmával.
- [51] Az I. r. alperes állította, azonban semmivel nem bizonyította, hogy a felperes az ingatlanok eladási árát háromfelé osztotta, amely egyben a készpénzvagyonuk megosztását jelentette. Az tény, hogy a felperes a lányának, a II. r. alperesnek jelentősebb összeget ajándékozott a pénzből, ez azonban nem bizonyítja, hogy ugyanez a szándék vezette az I. r. alperes irányába, azaz részére is ajándékozni

kívánt volna. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a peres felek egyike sem hivatkozott a perben ajándékozási jogcímre, a pénz juttatását a felperes a fentiek szerinti érzelmi zsarolással, míg az I. r. alperes azzal magyarázta, hogy ezáltal került sor a közös vagyonnak tekintett készpénz megosztására. Ez utóbbinak viszont ellentmond, hogy a pénz átutalását követően a házaspár életközössége még kb. másfél éven keresztül fennállt, az I. r. alperes pedig csak ezt követően indította meg a házasság felbontása iránti eljárást.

[52] Ugyanezen indokok alapján az sem állapítható meg, hogy a kérdéses összeget a felperes a közös vagyonba utalta volna.

[53] Ettől eltérő álláspont, azaz annak elfogadása esetén, hogy az I. r. alperes javára ajándékozás történt, a jogügylet érvénytelen lenne. Ahogyan ugyanis arra a felperes helytállóan hivatkozott, a Csjt. 27. § (2) bekezdése lehetővé teszi a házaspár részére, hogy egymás közötti vagyoni viszonyaikat a házassági életközösség tartamára szerződéssel rendezzék, a Csjt. 27. § (3) bekezdésében foglaltak szerint azonban az életközösség tartama alatt kötött szerződés érvényességéhez annak közokiratba, vagy jogi képviselő által ellenjegyzett magánokiratba foglalása szükséges. A perbeli esetben az „ajándékozás” nem lett sem közokiratba, sem jogi képviselő által ellenjegyzett magánokiratba foglalva, így az nem felel meg az idézett kógens jogszabályi rendelkezésnek. Kétségtelen, hogy a fentiek szerinti formakényszer alól kivételt képez a Csjt. 27. § (3) bekezdés 2. fordulata szerint az ingó dolgok ajándékozása abban az esetben, ha az ajándék átadása megtörtént. Ebből következőleg azt kellett vizsgálni, hogy ingó dolognak minősül-e a pénz, valamint a bankszámlakövetelés.

[54] Az 1959-es Ptk. sem a dolog, sem az ingó dolog fogalmát nem határozza meg, a 94. § (2) bekezdésének abból a rendelkezéséből viszont, miszerint a pénzre és az értékpapírokra - a törvényi kivételektől eltekintve - a tulajdonjog szabályait kell alkalmazni, az következik, hogy a pénz, mint helyettesíthető fizetőeszköz nem dolog, ellenkező esetben ugyanis nem lenne szükség a 94. § (2) bekezdésébe foglalt utaló szabályra. Emellett a perbeli esetben a feltételezett ajándékozás tárgya nem fizikai formában megjelenő pénz (bankjegy, vagy pénzerme) volt, hanem bankszámlapénz, azaz a bankkal szemben fennálló követelés, ami alkalmas ugyan arra, hogy fizetőeszközként szolgáljon, ebből azonban nem vezethető le dologi minősége. Mindezek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a házastársak egymás közötti bankszámlapénz ajándékozására vonatkozó szerződésének érvényességi feltétele annak közokiratba, vagy jogi képviselő által ellenjegyzett magánokiratba foglalása, s miután a perbeli esetben ez nem történt meg, az I. r. alperes a birtokába került 195 000 000 Ft tulajdonjogát nem szerezhette meg, az továbbra is a felperes különvagyonára maradt. Erre figyelemmel az I. r. alperes birtokába került pénzen vásárolt **(település 1. neve)-i** ingatlanok, mint a felperes különvagyonára helyébe lépett vagyontárgyak a Csjt. 28. § (1) bekezdésének d) pontja alapján a felperes különvagyonát képezik, ezért a felperes megalapozottan tarthat igényt a **(település 1. neve)-i** ingatlanok tekintetében tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésére.

[55] Végül utal a **(település 1. neve)-i** ingatlanokkal összefüggésben az ítéletábra arra, ha elfogadható lenne, hogy a felperes a pénzt az I. r. alperesnek ajándékozta, megalapozottan követelhetné azt vissza az 1959-es Ptk. 582. § (3) bekezdése alapján, amely szerint az ajándékozó visszakövetelheti az ajándékot, vagy követelheti az ajándék helyébe lépett értéket akkor is, ha az a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékot adta, utóbb véglegesen megghiúsult és enélkül az ajándékozásra nem került volna sor. E konjunktív feltételek - ha a perbeli esetben az ajándékozás ténye megállapítható lenne - teljesültek. A fentiekben kifejtettek szerint ugyanis elfogadható volt a felperes hivatkozása, miszerint a pénz átadására, illetve a bankszámlához való hozzáférés biztosítására arra figyelemmel került sor, mert az I. r. alperes ígéretet tett a házasság fenntartására, ezt az ígéretét azonban nem tartotta meg, miután utóbb maga kezdeményezte a házasság felbontása iránti eljárást, majd pedig ennek eredményeként a bíróság a házasságot felbontotta. Ezáltal az a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékozásra sor került - megghiúsult. A házasság megromlásához nyilván számos ok vezethetett, azonban megállapítást nyert, hogy az leginkább a **(település 2. neve)-i** ingatlanok eladási árából

származó pénz elosztását érintő vitára volt visszavezethető, így az I. r. alperes állításával szemben nem lehet arra következtetést levonni, hogy a házasság megromlását, ezáltal az ajándékozás alapjául szolgáló feltevés meghiúsulását az ajándékozó felróható magatartása okozta (PK 76. sz. állásfoglalás).

- [56] Nem ért egyet az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben sem, hogy a felperes késlekedett igénye érvényesítésével, ezáltal az ajándék visszakövetelése iránti joga elenyészett. Tény, hogy az ajándékozás alapjául szolgáló feltevés végleges meghiúsulása miatt az általános elévülési időn belül követelhető vissza az ajándék, az igény megfelelő ok nélküli, indokolatlanul késedelmes érvényesítése esetén azonban az elévülési időn belül is elenyészik e jogosultság. A felperes terhére viszont ilyen késedelem nem róható. A felperes jelen per megindítását megelőzően ugyanis többször felszólította az I. r. alperest a vagyoni igények rendezésére, illetve az elszámolásra, amitől az I. r. alperes elzárkózott. Ugyanakkor egészen addig, amíg a házassági bontóperben hozott ítélet jogerőre nem emelkedett, a felperes bízhatott az életközösség helyreállításában, a kapcsolatuk rendezésében, ehhez képest pedig a pert két éven belül megindította. Elfogadható az az érvelése is, hogy a vagyoni per megindítását megelőzően számos iratot kellett beszereznie, számításokat kellett végeznie, ami időigényes feladat volt, emellett foglalkoznia kellett a II. r. alperessel, a tűz következtében jelentős mértékben károsodott **(település 2. neve)-i** tanyás ingatlannal is. Mindez nyilvánvalóan lekötötte a figyelmét és az idejét, ami mellett ugyancsak elfogadható az az érvelése is, hogy a bontóperes eljárás és a házasság felbontásának ténye - miután a maga részéről mindvégig ragaszkodott annak fenntartásához és a házastársához - lelkiileg is megviselte, ez pedig hátráltatta az igénye érvényesítését. Az ajándék visszakövetelése iránti igény érvényesítésének kezdő időpontja a kifejtettek szerint a házasság felbontására vonatkozó ítélet jogerőre emelkedése, azaz 2013. február 1. napja, amelyhez képest a felperes a jelen pert két év múlva megindította, így az elévülési időnek csupán a kisebb része telt el a vagyoni jogi igény érvényesítéséig, ennél fogva indokolatlan késedelem a terhére nem róható. Ezen túl arra is helytállóan utalt a felperes, hogy az I. r. alperes az ajándék visszakövetelése iránti jog elenyészésére nem hivatkozott, a bíróság pedig hivatalból nem vehette volna azt figyelembe.
- [57] A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla megállapította, hogy a **(település 1. neve)-i** ingatlanok házastársi különvagyon jogcímén a felperes tulajdonát képezik, és az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi XCLI. tv. (Inyvtv.) 30. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az illetékes ingatlanügyi hatóság megkereséséről a tulajdonosváltozás ingatlan-nyilvántartáson való átvezetése iránt, egyben kötelezte az alpereseket e rendelkezések tűrésére.
- [58] Utal az ítélőtábla arra, hogy a **(település 1. neve)-i** ingatlanok közül a **(22. külterületi ingatlan hrsz.-a)**. és a **(23. külterületi ingatlan hrsz.-a)** helyrajzi szám alatti ingatlanok tulajdonjogát a jelen per megindítása tényének ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését követően a VII. r. alperes szerezte meg, ez azonban a felperes tulajdoni igénye érvényesítésének, tulajdonjoga bejegyzésének és a VII. r. alperes ½ arányú tulajdonjoga törlésének nem képezi akadályát. A perfeljegyzést követően ugyanis további jogokat - a jelen perben nem irányadó kivételektől eltekintve - csak a per eredményétől függő hatállyal lehet bejegyezni [109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 29. § (1) bekezdés].
- [59] Nem volt vitatott, hogy a **(település 2. neve)**, **(tanya címe)** szám alatti ingatlant a volt házaspár közös vagyonukból vásárolták, amint az sem, hogy azon az életközösség tartama alatt jelentős értéknövelő beruházásokat végeztek. Osztja az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által kifejtetteket, nevezetesen, hogy a beruházásokat a felperes szülei finanszírozták, ezt támasztja alá az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokon felül, hogy a tanyába annak felújítását követően a felperes szülei költöztek be, az építkezést a felperes édesapjának tervei alapján, az ő irányítása mellett végezték, az I. r. alperes ez alatt életvitelszerűen nem tartózkodott a tanyában, külföldön dolgozott. Az I. r. alperes állította, annak alátámasztására azonban semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel, hogy a beruházásokra felhasználták az ún. EBESZ nyugdíját, sem a nyugellátás összege, sem annak

az I. r. alperes részére történő kifizetése nem igazolt. Az elsőfokú bíróság e tekintetben a feltárt bizonyítékokat helytállóan mérlegelte, az abból levont következtetéseivel az ítéletábra maradéktalanul egyetért, azt ehelyütt megismételni nem kívánja. Az nem volt vitatott, hogy az ingatlan forgalmi értéke a beruházásokat követően 18 000 000 Ft volt, abból 3 000 000 Ft tekinthető közös vagyonnak, a felperes szülei által végzett beruházás folytán előállott értékelkedés összege pedig - amelyet a szülők a felperes javára ajándékoztak - 15 000 000 Ft. Ezt figyelembe véve az elsőfokú bíróság a tulajdoni arányok meghatározása során számítási hibát vétett, az ugyanis helyesen 1/12-11/12 rész a felperesre kedvezőbben, ezáltal az I. r. alperest az 1/12-ed tulajdoni hányada ellenértékéért megillető megváltási ár összege 1 500 000 Ft, amelynek megfizetésére a közös tulajdon megszüntetése címén a felperes köteles [1959-es Ptk. 148. § (1) bekezdés]. Megalapozottan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra is, hogy a volt házaspár az 1959-es Ptk. 141. §-a alapján tulajdoni hányadaik arányban kötelesek viselni a tűz miatt az ingatlanban bekövetkezett kárt, így annak 5 000 000 Ft-os összegéből az I. r. alperes terhére annak 1/12-ed része, azaz 416 667 Ft számolandó el. E két összeg beszámítása eredményeként a tanyás ingatlanból az I. r. alperest 1 083 333 Ft illeti.

[60] Nem volt vitás a perben, hogy a Budapest, **(Bp. ingatlan 2. címe)** szám alatti ingatlan a házastársi közös vagyon részét képezte, s az sem, hogy a felperes az $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonaként nyilvántartott illetőséget az életközösség megszakadását követően a II. r. alperesnek ajándékozta. Annyiban helytálló a felperes álláspontja, hogy az ajándékozás nem változtat azon a tényen, hogy az ingatlan a házastársi közös vagyonhoz tartozott, téves azonban az az érvelése, hogy a vagyonmérlegbe az ajándékozásra figyelemmel csak az ingatlan $\frac{1}{2}$ része állítandó be. Az, hogy az ingatlan egy része az életközösség megszakadását követően külső, harmadik személy tulajdonába került, nem teszi mellőzhetővé a Csjt. 27-31. §-ában foglalt rendelkezések alkalmazását, erre figyelemmel az ingatlan egésze a peres felek közötti elszámolás részét képezi. Az ugyanakkor nem volt vitatott, hogy az ingatlan forgalmi értéke 24 000 000 Ft, így a vagyon megosztása során az ítéletábra ezen az értéken állította be az ingatlant a vagyonmérlegbe azzal, hogy az fele-fele arányban számolandó el a felpereshez és az I. rendű alpereshez került vagyonrészként. Lényeges ugyanakkor, hogy a felperesnek a **(Bp. ingatlan 2. címe)** ingatlannal kapcsolatban tulajdoni igénye nem volt, arra hivatkozott, hogy a baleseti kártérítés összegének egy részét az ingatlan felújítására fordította, ezért azt kérte a különvagyonaként a javára elszámolni. Miután a baleseti kártérítés összegét a felperes a vagyonmérleg egyik külön tételeként is feltüntette, az ítéletábra az ezzel kapcsolatos álláspontját a baleseti kártérítés elszámolására irányuló igény elbírálásánál fejti ki.

[61] A Budapest, **(Bp. ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlan tekintetében vitatott volt, hogy ki biztosította a fedezetet az ingatlan 4 500 000 forintot kitevő vételárára. Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy a vételár $\frac{1}{3}$ része a felperes különvagyon, miután azt a felperes szülei lányuknak ajándékozták. Az I. r. alperes állította, hogy a felperes szüleitől az ingatlan vásárlására 1 500 000 Ft-ot kölcsön címén kaptak, amit utóbb visszafizettek, a visszafizetés tényét azonban bizonyítani nem tudta. Az elsőfokú bíróság az ezt érintő bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, mérlegelési tevékenységével az ítéletábra maradéktalanul egyetért, helytálló indokait megismételni nem kívánja. Az I. r. alperes a saját maga által készített kimutatásokkal kívánta alátámasztani állításait, nevezetesen a kölcsön és annak visszafizetése tényét, ami a fél előadásának és nem bizonyítéknak minősül, így alkalmatlan az I. r. alperesi tényelőadás valóságának igazolására. Az I. r. alperes a kölcsön visszafizetésére más bizonyítékot nem ajánlott fel, önmagában az a hivatkozása, hogy jelentős jövedelemmel rendelkeztek, ami erre fedezetet biztosított, nem alkalmas állítása alátámasztására. Tény ugyanis, hogy a peres felek külföldön több ingatlan tulajdonjogával rendelkeztek, azok megszerzése, felújítása, illetve fenntartása jelentős kiadással járt, emellett az átlagot meghaladó életszínvonalon éltek, így nem lehet következtetni arra, hogy mindezek mellett a jövedelmük a kölcsön visszafizetésére is fedezetet biztosított. Az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint a **(Bp. ingatlan 1. címe)** utcai ingatlan $\frac{4}{6}$ illetősége képezte

a házastársi közös vagyon részét - ami az ingatlan egészének nem vitás 20 millió Ft-os értékét alapul véve 13 333 333 Ft-ra tehető -, míg 2/6 tulajdoni hányad a felperes különvagyonára. Az elsőfokú eljárás során nem volt vitatott, hogy a házastársak közös adósságát képezte az életközösség megszakadása után kizárólag a felperes által megfizetett 2 720 376 Ft, amelynek felét az I. r. alperes köteles megfizetni a felperes részére az elszámolás során.

[62] Azt is egyezően adták elő a felek, hogy a **(motor típusa)** típusú motor a közös vagyon részét képezte, ennek forgalmi értéke 410 100 Ft. Az életközösség megszakadása óta ezt a vagyontárgyat a felperes tartja birtokában, így a már huzamos ideje kialakult birtokállapotra tekintettel indokolt, hogy azt a bíróság a felperes tulajdonába adja, különös tekintettel arra, hogy az I. r. alperes a per során korábban maga is akként nyilatkozott, hogy ezt nem ellenzi. Erre figyelemmel e vonatkozásban nem volt indokolt az elsőfokú ítélet I. r. alperes fellebbezése szerinti megváltoztatása.

[63]özös vagyont képezett a **(P.)** Banknál vezetett bankszámlán elhelyezett, az I. r. alperes birtokában maradt 3150 EUR, azaz 1 930 000 Ft, ezért az a felperest és az I. r. alperest egymás között egyenlő arányban illeti. Az elsőfokú bíróság ítélete e tekintetben annyiban szorul pontosításra, hogy a felperes javára annak ½ része számolható el.

[64] A **(C.)** Banknál vezetett bankszámlákon elhelyezett, ugyancsak az I. r. alperes birtokában levő 3 429 000 Ft, valamint 79 065 Ft szintén a közös vagyon része. Az I. r. alperes állította, azonban semmivel nem igazolta, hogy a fenti összegek a **(település 1. neve)-i** ingatlanok megvásárlását követően maradtak meg a birtokába került 195 000 000 Ft-ból. Az I. r. alperesnek ezt az állítását cáfolja, hogy a pénz 2010 őszén került a birtokába, amelyhez képest a bankszámlákat 2012. áprilisában, mintegy másfél évvel később nyitotta, így a jelentős időeltolódás miatt az I. r. alperes bizonyítékkal alá nem támasztott előadása nem igazolja a pénz eredetét, erre figyelemmel az a házastársi közös vagyon részének tekintendő.

[65] Megalapozottan tart igényt a felperes a 31 002 820 Ft különvagyonára megtérítésére is. Ahogyan azt az ítélet tábla már kifejtette, a **(település 2. neve)-i** ingatlanok értékesítéséből befolyt összeg a felperes különvagyonára volt, ezért az eladási árból vásárolt **(település 1. neve)-i** ingatlanok vételárán felül megmaradt és az I. r. alperes birtokában levő fenti összeg különvagyon címén a felperest illeti, annak egésze az I. r. alperes terhére elszámolandó.

[66] A felperes további 19 763 848 Ft-ra tartott igényt azzal, hogy az a szülei által megőrzésre, befektetésre átadott összegből megmaradt, az I. r. alperes által el nem számolt összeg, amelyet a szüleitől rá engedményezett követelésként jogosult érvényesíteni. Azt az I. r. alperes sem vitatta az elsőfokú eljárás során, hogy a felperes szülei a fenti célból átadtak részükre 55 000 EUR-t, állította azonban, hogy annak elszámolása utóbb megtörtént. Ennek alátámasztására az I. r. alperes a pénz részletekben való visszafizetésére vonatkozóan általa készített kimutatásokat, számításokat csatolt, amelyek a már kifejtettek szerint bizonyítékként nem vehetők figyelembe, mindez kizárólag az I. r. alperes előadásának tekinthető. Az a hivatkozása pedig, hogy a feljegyzések egyikén a felperes kézírása is szerepel, nem elegendő állításának igazolására, miután abból nem állapítható meg, hogy a felperes által írt megjegyzés pontosan mire vonatkozik, a pénz mozgása milyen jogcímen történt. A felperes szülei vitatták, hogy a pénzt visszakapták volna, az I. r. alperes által készített kimutatások a szülők tanúvallomásának megdöntésére nem voltak alkalmasak, így az I. r. alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének e tekintetben sem tett eleget. Megjegyzendő, hogy a felperes e címen az I. r. alperes által is elismerten átvettnél kisebb összeget érvényesített (37 509 EUR), annak elszámolása pedig a már kifejtettek szerint nem mellőzhető azzal, hogy ez az összeg a házastársak közös adóssága.

[67] A felperes az általa elszenvedett balesetre figyelemmel az életközösség tartama alatt 268 876 gulden - 38 499 035 Ft - összegű kártérítésben részesült, amelyre különvagyonára megtérítése címén igényt tartott. Állította, hogy a kártérítés összegét a **(külföldi ország neve)-i** ingatlanuk tehermentesítésére, a **(külföldi város neve)-i** ingatlan befejező munkálataira, illetve a Budapest, **(Bp. ingatlan 2. címe)** ingatlan átalakítási költségeire fordították. Azt helyesen, a kialakult joggyakorlatnak megfelelően

állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kártérítésnek az a része, amelyet a felperes a személyiségi jogsértés miatt őt ért nem vagyoni hátrány ellentételezéseként kapott, a különvagyonát képezi (EBH2005.1310., BH1976.159., PJDVIII.258.). Ezzel szemben a kiesett munkabér pótlásaként kapott összeg a házastársi közös vagyon része. Azt a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a kártérítési összegből mennyi képezte a különvagyonát, e tekintetben a biztosító társaság tájékoztató levele ad iránymutatást. Eszerint a kártérítés összegéből 30 000 holland gulden szolgált a felperest ért nem vagyoni hátrány kompenzálására, amely a kifizetés időpontjában irányadó árfolyam (143,2 Ft/gulden) figyelembevételével 4 296 000 Ft-ot tesz ki, ami ezáltal a felperes különvagyonának minősül. Nem ért azonban egyet az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy a felperes a különvagyonát a közös vagyonba utalta. Nem támasztja alá ezt az a körülmény, hogy a pénz az I. r. alperessel közös bankszámlán került elhelyezésre, miután a felperesnek az I. r. alperes által sem vitatottan nem volt külön számlája. Az a tény pedig, hogy a kártérítés összegét a felek a közös tulajdonú ingatlanukkal kapcsolatos beruházásokra fordították - így egyebek mellett a **(Bp. ingatlan 2. címe)** ingatlan felújítására - nem jelenti annak a közös vagyonba való utalását. A Csjt. 31. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a fél igényelheti a különvagyonból a közös vagyonba történő beruházások megtérítését, a (4) bekezdésben foglaltak szerint pedig a különvagyon megtérítésének csak akkor nincs helye, ha a házassági életközösség megszűnésekor nincs közös vagyon és a megtérítésre köteles félnek különvagyona sincs. A perbeli esetben a peres felek házastársi közös vagyonának van olyan része, így pl. a külföldi ingatlanai, amelyek jelen per tárgyát nem képezik, így nincs akadálya a felperes különvagyoni igénye megtérítésének. Erre figyelemmel a felperes a baleseti kártérítés összegéből különvagyon megtérítése címén 4 296 000 Ft-ra tarthat igényt.

[68] A fentebb kifejtettek szerint a felperes és az I. r. alperes házastársi közös vagyonának mérlege az alábbiak szerint határozható meg:

Aktívumok:

1. A (település 2. neve), (tanya címe) szám alatti ingatlan 2/12 része:	3 000 000 Ft
2. A Budapest, (Bp. ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlan 4/6 része:	13 333 333 Ft
3. A Budapest, (Bp. ingatlan 2. címe) . szám alatti ingatlan 1/1 része:	24 000 000 Ft
4. (motor típusa) motorkerékpár:	410 100 Ft
5. A (P.) Banknál vezetett számlán levő 3350 EUR:	1 930 000 Ft
6. A (C.) Banknál elhelyezett megtakarítás összege:	79 065 Ft
7. A (C.) Banknál elhelyezett megtakarítás összege:	3 429 000 Ft
<u>Összesen:</u>	46 181 496 Ft

Passzívumok:

1. Közös adósság:	2 720 376 Ft
2. A (település 2. neve)-i ingatlant érintő tűzkár közös vagyonra eső része:	833 333 Ft
3. Szülői kölcsön:	19 753 848 Ft
4. Felperesi különvagyon (fájdalomdíj) megtérítése:	4 296 000 Ft
<u>Összesen:</u>	27 613 557 Ft.

Ezek alapján a felperes és az I. r. alperes közös vagyonának tiszta értéke: 18 567 941 Ft, míg az egy főre jutó vagyonrész értéke: 9 283 970,5 Ft.

A vagyonmegosztás eredményeként a felpereshez jutó vagyon:

1. (település 2. neve), (tanya címe) számú ingatlan 2/12 része:	3 000 000 Ft
2. Budapest, (Bp. ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlan 4/6 része:	13 333 333 Ft
3. Budapest, (Bp. ingatlan 2. címe) . szám alatti ingatlan 1/2 része	12 000 000 Ft

4. **(motor típusa)** típusú motor: 410 100 Ft
 Összesen: 28 743 433 Ft
 értékben.

A felperes javára elszámolandó adósságok:

1. Az általa közös adósságként kifizetett: 2 720 376 Ft
 2. A tűzkár közös vagyona eső része: 833 333 Ft
 3. Szülői kölcsönből fennmaradt: 19 763 848 Ft
 4. A felperest ért balesetből fájdalomdíjként kapott felperesi különvagyon megtérítése: 4 296 000 Ft

Összesen: 27 613 557 Ft

A fentiek alapján a felperesnek jutó tiszta vagyon értéke: 1 129 876 Ft, ami az egy főre jutó vagyonrész értékénél 8 154 094,5 Ft-tal kevesebb.

A vagyonmegosztás eredményeként az I. rendű alpereshez jutó vagyon:

1. Budapest, **(Bp. ingatlan 2. címe)**. szám alatti ingatlan 1/2 része 12 000 000 Ft
 2. A **(P.)** Banknál vezetett számlán levő 3150 EUR: 1 930 000 Ft
 3. A **(C.)** számlán elhelyezett megtakarítás: 79 065 Ft
 4. A **(C.)** Banknál elhelyezett megtakarítás: 3 429 000 Ft
 Összesen: 17 438 065 Ft

Ez az összeg az egy főre jutó vagyonrész értékéhez képest: 8 154 094,5 Ft-tal több.

A fentiek alapján az I. rendű alperes értékkiegyeenlítés címén 8 154 094,5 Ft-ot, különvagyon megtérítése címén pedig 31 002 820 Ft-ot, összesen 39 156 914,5 Ft-ot köteles a felperesnek megfizetni.

[69] A fentiek szerint elvégzett elszámolás eredményeként az ítéletábra mellőzte a peres felek különböző jogcímenek való marasztalását, ezáltal az ítélet rendelkező részéből egyértelműen meghatározható az I. r. alperes által teljesítendő összeg. Miután a teljeskörű elszámolás eredményeként a felperest fizetési kötelezettség nem terheli, a felperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének nem feltétele a megváltási ár teljesítésének igazolása.

[70] Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatására tekintettel módosult a peres felek pernyertessége-peresztesége aránya, az 20-80 %-ban határozható meg a felperesre kedvezőbben, ezért az I. r. alperes köteles a felperes elsőfokú perkölségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése és 4/A. §-a alapján.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - annak újraszövegezése mellett - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[71] A felperes fellebbezése túlnyomó részben megalapozottnak bizonyult, míg az I. r. alperes fellebbezése javarészt alaptalan volt, ezért az I. r. alperes köteles a felperes fellebbezési eljárási költségeinek megfizetésére, amely a felperes által lerótt fellebbezési eljárási illetékből, valamint a jogi képviselét ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított munkadíjából áll.

Szeged, 2020. január 29.

Dr. Szeghő Katalin sk.
 a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
 előadó bíró

Dr. Béri András sk.
 táblabíró

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.405/2019/12. szám

A felperes:

felperes neve (felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Dobozy Réka Mártaügyvéd

Dr. Gárdián Attila ügyvéd

Az alperesek:

I. rendű alperes: I.rendű alperes neve

II. rendű alperes: II.rendű alperes neve

III. rendű alperes: a személyesen eljáró III.rendű alperes

IV. rendű alperes: a személyesen eljáró IV.rendű alperes

V. rendű alperes: a személyesen eljáró V.rendű alperes

VI. rendű alperes: a személyesen eljáró VI.rendű alperes

VII. rendű alperes: a személyesen eljáró VII.rendű alperes

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

I. rendű alperes: Dr. Németh Juditügyvéd

II. rendű alperes: Dr. Szívós Tamás ügyvéd

A per tárgya:

Házastársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 13.P.20.065/2019/24.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes 13.P.20.065/2019/27., I. rendű alperes 13.P.20.065/2019/28.

V É G Z É S

Az ítéltábla a Pf.II.20.405/2019/9. számú ítéletét kijavítja akként, hogy az I. r. alperes által a felperes részére fizetendő marasztalás összege helyesen 39 156 914,5 (harminckilencmillió-százötvenhatezer-kilencszáztizennégy egész öt tized) Ft.

A végzés ellen a peres felek a kézbesítéstől számított 15 (tizenöt) napon belül a Kúriához címzett, de a Szegedi Ítéltáblánál benyújtandó fellebbezéssel élhetnek. A fellebbezést a felperes és az I. r. alperes elektronikus úton, a II-VII. r. alperesek írásban terjeszthetik elő 9 (kilenc) példányban.

Indokolás

- [1] Az ítéltábla ítélete kihirdetésekor az I. r. alperes által a felperesnek fizetendő marasztalás összegét - számítási hiba folytán - tévesen határozta meg, ezért határozatát e tekintetben

Pf.II.20.405/2019/12. szám

kijavította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 224. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy az írásbafoglalt ítélet indokolása már a helyes számítást tartalmazza.

Szeged, 2020. február 21.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Béri András sk.
táblabíró

V é g z é s - I.:

A Pf.II.20.405/2019/12. sz. végzés
2020. március 14. napján jogerős.

Szeged, 2020. március 24.

Dr. Szeghő Katalin sk.
tanácselnök